

Dobrý deň všetkým.
Ste všetci v poriadku?
Pokračujeme s príbehom
od minule, dobre? Viete, ten
o poľovníkovi, ktorý som
vám rozprávala naposledy.
Išiel poľovať, chytať
do pascí a klieťok
a robiť všetky možné veci,
chytať úbohé, nevinné,
nič netušiacie zvieratá.
Jedného dňa chytil vtáčika;
držal ho v ruke.
Prekrásny vtáčik!
Viete, čo hovoríme
v Au Lac (Vietnam):
„Jeden vtáčik v hrsti je lepší
ako tri na oblohe.“
To isté je aj v angličtine?
„Jeden v hrsti je lepší
ako dva v kríkoch.“
Lepší ako dva v kríkoch?
My hovoríme „lepší ako
tri na oblohe“.
„Tri na oblohe“
je ako „zabudnite na ne,
neobťažujte sa ani pozrieť.“
Chytil jedného do ruky;
ten je lepší než dva v kríkoch.
Samozrejme Afričania
hovorí „kríky“.
V Au Lac (Vietnam)
nemáme kríky;
takže sú na oblohe –
otvorenejšie.
Au Lac (Vietnam)
je veľmi krásna krajina.
Vzadu sú pohoria,
vpredu je more.
Je to takmer ako pohovka.
Je to dlho takto,
a vzadu je vysoké pohorie.
Voláme ho
„Dlhá hora“.
“Trùng Sơn.”
A vpredu je dlhé more.
Aj ja som more.
Nie veľmi dlhé.
Krátke, ale tiež more.
Takže je to veľmi otvorené,

vidíte? Nie je to také veľké
ako africký kontinent,
takže nemáme kríky
ako sú v Afrike.
Afrika je veľmi
veľká, veľká, veľká.
Takže tí, čo hovoria,
že „jeden vtáčik v hrsti
je lepší než dva v kríkoch“,
tí sú uprostred kontinentu.
Nikdy nevideli more –
pravdepodobne sú v džungli,
tá africká je veľmi bujná –
veľa stromov,
veľkých, veľkých, veľkých –
takže pravdepodobne nevidí
veľmi ďaleko, nie ďalej
než po krík pred sebou,
obzvlášť pred dávny časom.
Toto príslovie
nemôže byť nové, však?
Musí byť veľmi staré.
V španielčine tiež.
V španielčine sa hovorí
to isté?
Čo sa hovorí v španielčine?
„Jeden vtáčik v hrsti
je lepší než dva lietajúce.“
Vtáčik. (Vtáčik)
v hrsti (v hrsti)
je lepší
než dva lietajúce
než dva
lietajúce!
Vidíte?
Na oblohe, vidíte?
V rôznych zemepisných
oblastiach hovoria rôzne veci.
„Dva, ale lietajúce na oblohe“
vidíte? Pretože... prečo?
V španielčine to isté:
hory a veľké more všade.
Takže človek, ktorý toto
povedal, musel stáť
niekde pred morom...
na pláži, na otvorenom
priestranstve, takže povedal:
„Ach, lietajúce!“
A v Au Lac (Vietnam)
stojíme na hore

a pozeráme sa do mora,
hovoríme: Ach!
Dva, tri na oblohe...“
Kto sa stará... 5, 6, 7...
jeden v hrsti je vždy lepší
než – nestarám sa –
500 na oblohe, však?
Nielen dva ale dokonca
2000. Kto sa stará?
Môžeme pridať mnoho núl –
aj dva milióny –
nie je v tom žiaden rozdiel.
Tento človek sa
pravdepodobne nenaučil
lekciu španielčiny:
„Jeden vtáčik v hrsti je lepší,
než dva lietajúce.“
Tento človek, uvidíte,
on sa dokonca vôbec nenaučil
túto lekciu z Afriky
a Afričania
vedia veľa o vtákoch.
Kto vie viac o vtákoch
než Afričania? Však?
V Afrike sú papagaje...
v Afrike je tak veľa
krásnych vecí.
A Afričania poznajú vtáky,
ale tento človek asi
nepochádzal z Afriky.
Uvidíte –
on sa vôbec neučil.
Dokonca ani od
Aulačanov (Vietnamcov):
„Jeden vtáčik v hrsti je lepší
než tri na oblohe.“
Myslím, že Číňania
hovorí rovnakú vec.
Nie je to zábavné?
Všetkému,
čo je múdre, dobré,
zdravý rozum,
rozumieme tomu všetci –
Španieli, Afričania, na juhu,
na severe, uprostred, všade.
Číňania,
Aulačania (Vietnamci),
všetci tomu rozumieme.
Oni hovoria rovnaké veci...
v Číne tiež.

Tento človek, neviem,
odkiaľ pochádzal,
pretože sa nenaučil
túto lekciu.
Chytil do hrsti vtáčika
a ten vtáčik mu začal hovoriť:
„Ak ma pustíš,
dám ti tri rady,
veľmi hodnotné, veľmi,
veľmi vzácne rady,
ktoré som nikdy
nikomu inému nedal.“
Nikdy predtým
nebol chytený,
tento vtáčik... po prvý krát.
„V zajatí ti nebudem
užitočný. Oslobod' ma
a dám ti tri rady.“
Ten človek povedal:
„Ach, ako mám vedieť,
že mi ich dáš?
Ak ťa pustím,
možno len uletíš!“
Takže ten vtáčik povedal:
„Nie, nie, nie, nie.
Pozri sa na mňa.
Pozri do mojich očí.
Sľubujem.
Dobre,
len ma pust' vedľa seba
na konár.
Takže ti dám prvú radu,
a ak sa ti nebude páčiť,
môžeš ma vždy chytiť.“
Aby si bol istý,
odhryzol kúsok špagátu
a priviazal ho vtáčikovi
o nohu
a držal ho.
„Dobre, dobre,
nevadí, nevadí.
Máš pravdu, máš pravdu.
Dobre, dobre,
drž to, drž to.“
A potom vtáčik povedal:
„Dobre, ak ma dáš
tam na tú vetvu
s tou šnúrou“ –
viete,
„priviazaný šnúrou“

tak tomu hovoríme –
„dám ti prvú radu.“
A tak ten človek povedal:
„Dobre, dobre.
Fajn, vyskúšam to.“
Držiac ho, vyložil ho
na vetvu vedľa seba,
veľmi blízko, takže by
bolo ľahké znovu ho chytiť.
A potom vtáčik vyslovil
prvú radu:
„Ak sa ti stane,
že stratíš niečo také cenné,
ako je dokonca aj tvoj život,
nikdy to neľutuj,
pretože sa kvôli tomu
budeš cítiť iba horšie.“
Ten človek súhlasil.
Áno, to je pravda.
Ak ste už niečo stratili,
nezáleží na tom, čo urobíte,
stratili ste to, však?
Nezáleží na tom, či plačete,
či kričíte, a robíte čokoľvek...
aký to už má zmysel?
To najlepšie je pokračovať
v živote, ísť ďalej, však?
Takže ten človek povedal:
„Áno, dobre, dobre, dobre.
To nie je zlé,
na vtáčika to nie je zlé.
Na vtáčí rozum, skutočne
nejakú múdrosť máš!“
Takže sa ten poľovník spýtal
na druhú radu
a vtáčik povedal:
„Musíš mi dovoliť ísť
na vyššiu vetvu,
na vrchol stromu,
potom ti poviem druhú radu.“
Teraz bol už ten motúz
aj tak príliš krátky,
takže povedal:
„Dobre, dobre, v poriadku.“
A tak mu ten motúz odviazal
a vtáčik vyletel na vrcholec.
„Aj tak to nie je ďaleko.
Stále ma vidíš, však?
Vidíš ma tu.
Nikam nejdem!“

Dobre,
takže ho ten muž nechal ísť
a on vyletel na vrchol stromu
a zostal tam.
Dal mu radu.
Ten vtáčik povedal
tomu poľovníkovi:
„Nikdy never ničomu,
vôbec ničomu:
bez dôkazu
nikdy never ničomu,
čo protirečí
zdravému rozumu.“
Ten muž povedal:
„Ach, to nie je zlé, nie zlé.“
Skutočne. Skutočne je to tak.
Ak niečo počujeme,
alebo vieme niečo,
alebo nám niekto
povedal niečo,
čo nie je rozumné,
je to proti zdravému rozumu,
„nemá to zmysel“ –
tiež bez dôkazu – potom
by sme tomu nemali veriť.
„Máš pravdu, máš pravdu.
Dobre, dobre.“
Muž sa stále pozeral,
chcel toho vtáčika chytiť,
a tak povedal:
„Nie, nie, nie, nie, ešte nie.“
Muž si vyžiadal tretiu radu.
A tak vtáčik povedal:
„Dobre, preletím
na iný strom tamto,
trochu vyšší.
Môžem vidieť trochu lepšie.
Bol som v pasci tak dlho,
rád by som trochu čerstvého
vzduchu a výhľad“ –
ten vtáčik chcel
mať výhľad –
„budem len tamto.
Ešte ma stále uvidíš!
Potom ti dám tretiu radu.“
Vedel, že potom ho
už ten človek nebude
môcť trafiť,
nebude ho môcť chytiť,
nebude ho môcť zastrelit',

ani použiť žiadnu sieť,
aby ho chytil, vôbec nič.
Takže ten človek povedal:
„Dobre, dobre.
Dodržal si svoj sľub
a si stále tam.
Stále ťa uvidím.
Fajn, dobre, choď tam.“
Takže ten vtáčik odletel
na vrchol druhého stromu,
ktorý bol oveľa vyšší
a vzdialenejší od neho,
aj keď by ste ho stále
mohli vidieť.
Ale je stále tam,
samozrejme, len malá bodka,
ale vyzerá ako vtáčik...
to je vtáčik.
Takže teraz sa ten vtáčik
cítil veľmi bezpečne.
Muž povedal:
„Fajn, tretia rada?“
Vtáčik povedal:
„Vieš čo, hlupák?
Mám v sebe dva vzácne
kamene, drahokamy.
keby si ma bol zabil,
keď si ma držal
vo svojej ruke,
mal by si ich.
Jeden je diamant a ten
druhý je bezchybný rubín.
Si hlúpy!
A pustil si ma!“
Takže ten muž sa cítil
veľmi mizerne a nahnevane.
Povedal:
„Naozaj, bola to škoda,
dobre, ale aspoň mi daj
tú tretiu radu, nie?“
Vtáčik povedal:
„Aký si len blázon!
Už som ti dal tri.
Nedokázal by si
využiť ani tú prvú
a žiadaš o ďalšie?
Na čo?
Môžem tu stáť naveky
a dávať ti rady,
ale si príliš bláznivý,

aby si ich použil.
Nedokázal si použiť
ani prvú radu.
Varoval som ťa
v tej prvej rade,
že ak niečo stratíš,
aj keby to bolo
také dobré ako tvoj život,
neľutuj to!
Varoval som ťa,
že možno o niečo prídeš,
ale ty si nepohol
svojím rozumom
ani o milimeter!
Nevieš nič!
A v druhej rade
som ťa varoval opäť,
že nikdy never ničomu,
čo protirečí
zdravému rozumu,
veciam,
ktoré nedávajú zmysel,
bez dôkazu.
A ty si aj tak pokračoval
a neriadil sa mojou radou!
A teraz robíš oboje.
Chápeš?
Veríš niečomu smiešnemu
a cítiš sa veľmi bolestne,
pretože si o to prišiel.
Ja som takýto malý,
ako môžem v sebe mať
dva veľké drahokamy?
Už by som bol zomrel!
Ako ich vôbec môžem
zhltnúť svojím útlým krkom,
ty hlupák?“
„Áno,“ povedal.
Takže on povedal: „Dobre.
Pretože si taký blázon,
musíš zotrvať
v bežných obmedzeniach
stvorených pre ľudí.“
Rozumiete, áno?
Dobre.
V každom prípade toto je
príbeh pre študentov,
aby neboli pripútaní
k ničomu, za prvé.
Pripravuje to

vašu myseľ, podobne
ako predtým moslimovia
pripravovali študentov.
Dokonca aj takúto vec
im povedali,
aby boli študenti pripravení.
Možno je to
niečím neuveriteľné,
ale musíte si to vypočúť
a posúdiť to sami.
A samozrejme,
ak praktikujete s Majstrom,
potom požadujete dôkaz, nie?
Ak Majster hovorí:
„Dobre, budete osvietení,“
potom samozrejme žiadate:
„Chcem vidieť Svetlo.“
Nie?
A ak ho nevidíte,
potom to nie je Majster.
Však? Žiaden dôkaz. Áno?
Takže učiteľ
povedal ten príbeh,
aby pripravil študentov
na niečo neuveriteľné;
aj keby vám to v tom čase
nedávalo zmysel,
nestane sa to,
ako v tomto príbehu.